

אמנת ניו-יורק בדבר הכרתם ואכיפתם של פסקי בוררות חוץ, 1958¹

סעיף 1

1. אמנה זו תחול לגבי הכרתם ואכיפתם של פסק בוררות שניתנו שלא בשטחה של המדינה שבה מבוקשים הכרתם ואכיפתם, ושמקורם בסכסוך בין בני אדם, אחד בני אדם פייסיים ואחד אישות משפטית. כמו כן תחול על פסקי בוררות שאינם נחשבים כפסקי-פנים במדינה שבה מבוקשת הכרתם ואכיפתם.
2. "פסקי בוררות" משמעותם לא בלבד פסקים שניתנו על ידי בוררים שנתמנו לענין מיוחד אלא גם פסקים שניתנו על ידי גופי-קבע של בוררות שבעלי הדין קיבלו עליהם את בוררותם.
3. עם החתימה על אמנה זו או עם אישרורה או הצטרפותה אליה, או עם מסירת הודעה על הרחבת תחולתה לפי סעיף 10 להלן, רשאית כל מדינה, על יסוד הדדיות, להצהיר שהיא תחיל את האמנה על הכרתם ואכיפתם של אותם פסקים בלבד שניתנו בשטחה של מדינה מתקשרת אחרת. היא גם רשאית להצהיר שלא תחיל את האמנה אלא על סכסוכים המתעוררים מיחסים משפטיים, חוזיים או לא-חוזיים, הנחשבים כמסחריים לפי דיני המדינה המוסרת את ההצהרה.

סעיף 2

1. כל מדינה מתקשרת תכיר בהסכם בכתב שלפיו מתחייבים בעלי הדין למסור לבוררות את סכסוכיהם, כולם או מקצתם, שנתעוררו או עתידים להתעורר לגבי יחס משפטי מוגדר, בי חוזי ובין לא חוזי, הנוגע בענין שניתן ליישבו בדרך בוררות.
2. "הסכם בכתב" כולל גם סעיף בוררות בחוזה, או הסכם בוררות, שנחתמו על ידי בעלי הדין או הכלולים בחליפת מכתבים או טלגרמות.
3. בית המשפט של מדינה מתקשרת, שעה שהובאה לפניו תובענה על ענין שלגביו עשו בעלי הדין הסכם במשמעות סעיף זה, יפנה את בעלי הדין לבוררות, לפי בקשת אחד מהם, זולת אם הוא מוצא שההסכם האמור בטל ומבוטל, או משולל כוח פעולה או איננו בר-ביצוע.

סעיף 3

כל מדינה מתקשרת תכיר בפסקי בוררות כמחייבים ותאכוף אותם בהתאם לסדרי הדין של הארץ שבה מסתמכים על הפסק, לפי התנאים הקבועים בסעיפים הבאים. על הכרתם או אכיפתם של פסקי בוררות שאמנה זו חלה עליהם לא יוטלו תנאים קשים יותר במידה ניכרת, או אגרות או היטלים גבוהים יותר, מאלה המוטלים על הכרתם או אכיפתם של פסקי בוררות פנימיים.

סעיף 4

1. כדי להשיג את ההכרה והאכיפה הנזכרות בסעיף הקודם, על בעל הדין המבקש אותן להמציא עם בקשתו:

- (א) הפסק המקורי, כשהוא מאומת כדין, או העתק ממנו מאושר כדין;
- (ב) ההסכם המקורי הנזכר בסעיף 2 או העתק הימנו מאושר כדין;

¹ נתפרסמה בכתבי אמנה מס' 287 (כרך 10, ע' 1)

2. היה הפסק האמור או ההסכם האמור ערוך שלא בשפה הרשמית של הארץ שבה מסתמכים על הפסק, על בעל הדין המבקש את הכרתו ואכיפתו של הפסק להמציא תרגום של מסמכים אלה לאותה שפה. על התרגום להיות מאושר על ידי מתרגם רשמי או מתרגם מושבע או על ידי סוכן דיפלומטי או קונסולארי.

סעיף 5

1. לפי בקשת בעל הדין שנגדו מעידים את הפסק אפשר לסרב להכרתו ואכיפתו רק אם אותו בעל דין המציא לרשות המוסמכת, שממנה מבוקשות ההכרה והאכיפה, הוכחה-

(א) שבעלי ההסכם בסעיף 2 היו, לפי החוק החל עליהם, נתונים לאיזו פסלות, או שההסכם האמור איננו בר-תוקף לפי החוק שבעלי הדין החילו אותו על ההסכם, או באין הוראה על כך, לפי חוק הארץ שבה ניתן הפסק; או

(ב) שבעל הדין שנגדו מעידים את הפסק לא ניתנה לו הודעה נאותה על מינוי הבורר או על סדרי הבוררות או שלא היה יכול מסיבה אחרת לטעון טענותיו; או

(ג) שהפסק מתייחס לסכסוך שלא נתכוון לו שטר הבוררין או שלא נכלל בהוראותיו של שטר הבוררין או שהפסק מכיל החלטות בעניינים שמחוץ לתחומו של שטר הבוררין; ואולם אם ההחלטות בעניינים שנמסרו לבוררות ניתן להפרידן מאותן שניתנו בעניינים שלא נמסרו לבוררות, מותר להכיר ולאכוף אותו חלק של הפסק המכיל החלטות בעניינים שנמסרו לבוררות; או

(ד) שהרכבה של הרשות הבוררת או שסדרי הבוררות לא היו בהתאם להסכם בין בעלי הדין או, ביעדר הסכם כזה, בהתאם לדיני הארץ שבה נתקיימה הבוררות; או

(ה) שהפסק טרם נעשה חובה על בעלי הדין, או בוטל או הותלה על ידי רשות מוסמכת של הארץ שבה, או שלפי דינה, ניתן הפסק.

2. כן אפשר לסרב להכרתו ולאכיפתו של פסק בוררות אם הרשות המוסמכת בארץ שבה מבקשים הכרה ואכיפה מוצאת:

(א) שנושא הסכסוך לא ניתן ליישבו בדרך בוררות לפי דינה של אותה ארץ; או

(ב) הכרתו ואכיפתו של הפסק יהיו נוגדות את תקנת הציבור של אותה ארץ.

סעיף 6

הוגשה לרשות המוסמכת המוזכרת בסעיף 5(1)(ה) בקשה לבטל או להתלות את הפסק, רשאית הרשות המתבקשת להסתמך על הפסק, אם ישר הדבר בעיניה, לדחות את ההחלטה בדבר אכיפת הפסק, והיא גם רשאית, לפי בקשת בעל הדין התובע את אכיפת הפסק, לצוות על בעל הדין השני ליתן ערובה מתאימה.

סעיף 7

1. הוראות אמנה זו לא יפגעו בתוקפם של הסכמים רב-צדדים או דו-צדדים בדבר הכרתם ואכיפתם של פסקי בוררות שנעשו בין המדינות המתקשרות ולא ישללו משום צד מעוניין כל זכות שקיימת בידו להשתמש בפסק בוררות בדרך ובמידה המותרת לפי דינה או הסכמיה של הארץ המתבקשת להסתמך על פסק זה.

2. פרוטוקול ג'נבה בדבר סעיפי בוררות משנת 1923 ואמנת ג'נבה בדבר הוצאה לפועל של פסקי בוררות חוץ משנת 1927 יחדל להיות להם תוקף בין המדינות המתקשרות משעה שיהיו קשורות' ובמידה שיהיו קשורות, באמנה זו.

סעיף 8

1. אמנה זו תעמוד עד 31 בדצמבר 1958 לחתימה בשם כל מדינה שהיא חברה באו"ם וגם בשם כל מדינה אחרת שהיא עכשיו חברה או שתהיה להבא חברה, באחד ממוסדותיו המיוחדים של האו"ם, או שהיא עכשיו צד, או שתהיה להבא צד, לחוקת הדין הבינלאומי, או בשם כל מדינה אחרת שנשלחה אליה הזמנה מטעם עצרת האו"ם.

2. אמנה זו תאושר, וכתב האשרור יופקד אצל המזכיר הכללי של האו"ם.

סעיף 9

1. אמנה זו תעמוד להצטרפות מצד כל המדינות המוזכרות בסעיף 8.

2. ההצטרפות תבוצע על ידי הפקדת כתב הצטרפות אצל המזכיר הכללי של האו"ם.

סעיף 10

1. כל מדינה רשאית, בשעת החתימה, האישור או הצטרפות, להצהיר שאמנה זו תורחב תחולתה על שטחי הארצות, כולם או קצתם, שהיא אחראית ליחסיהם הבינלאומיים. הצהרה כזאת תהיה לבת-פועל בשעה שהאמנה תיכנס לתוקפה לגבי המדינה הנוגעת בדבר.

2. בכל זמן שלאחר מכן תבוצע הרחבת תחולה כזאת על ידי מסירת הודעה למזכיר הכללי של האו"ם והיא תהיה לבת-פועל החל מן היום התשעים אחרי היום בו קיבל המזכיר הכללי של האו"ם את ההודעה הזאת, או החל מתאריך כניסת האמנה לתקפה לגבי המדינה הנוגעת בדבר, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

3. אשר לאותם שטחי ארץ שעליהם לא הורחבה תחולת אמנה זו בשעת החתימה, האשרור או ההצטרפות, תעייין כל מדינה מעוניינת בדבר האפשרות לנקוט בצעדים הדרושים על מנת להרחיב את תחולתה של אמנה זו לגבי אותם שטחי ארץ בכפוף להסכמת ממשלותיהם של אותם שטחי ארץ, מקום שדרושה הסכמה כזו מטעמים חוקתיים.

סעיף 11

אשר למדינה הפדראלית או מדינה לא אחידה, יחולו ההוראות הבאות :

(א) לגבי אותם סעיפי האמנה הבאים בתחום השיפוט התחיקתי של הרשות הפדראלית, יהיו התחייבויותיה של הממשלה הפדראלית, עד למידה זו, כהתחייבויותיהן של אותן מדינות מתקשרות שאינן מדינות פדראליות;

(ב) לגבי אותם סעיפי האמנה הבאים בתחום השיפוט התחיקתי של המדינות או הפרובינציות המהוות את הפדראציה ואשר לפי שיטת החוקה של הפדראציה אינן מחוייבות לנקוט בפעולת תחיקה, תביא הממשלה הפדראלית סעיפים אלה בהקדם האפשרי לידיעת רשויותיהן הנאותות של המדינות או הפרובינציות המהוות את הפדראציה, בצירוף המלצה חיובית;

(ג) מדינה פדראלית שהיא צד לאמנה זו תמציא, לפי בקשת כל מדינה מתקשרת אחרת שהועברה אליה על ידי המזכיר הכללי של האו"ם, הודעה בדבר הדין והנוהג הקיימים בפדראציה ביחידות המהוות אותה ביחס לאיזו הוראה מיוחדת של אמנה זו, תוך ציון המידה שבה ניתן תוקף לאותה הוראה על ידי פעולת חקיקה או פעולה אחרת.

סעיף 12

1. אמנה זו תיכנס לתקפה ביום התשעים שלאחר יום הפקדת כתב האשרור או כתב ההצטרפות השלישי.
2. לגבי כל מדינה מאשררת אמנה זו או מצטרפת אליה אחרי הפקדת כתב האשרור או כתב ההצטרפות השלישי, תיכנס אמנה זו לתקפה ביום התשעים שלאחר התאריך בו הפקדה אותה מדינה את כתב אישורה או כתב הצטרפותה.

סעיף 13

1. כל מדינה מתקשרת רשאית להסתלק בכל זמן מאמנה זו על ידי הודעה בכתב אל המזכיר הכללי של האו"ם. ההסתלקות תהיה לבת-פועל כעבור שנה אחת מהתאריך בו נתקבלה ההודעה על ידי המזכיר הכללי.
2. כל מדינה שמסרה הצהרה או הודעה לפי סעיף 10 רשאית להצהיר, בכל זמן שלאחר מכן, בהודעה אל המזכיר הכללי של האו"ם, שאמנה זו תחדל לחול על שטח הארץ הנוגע בדבר כעבור שנה אחת מתאריך קבלת ההודעה על ידי המזכיר הכללי.
3. אמנה זו תוסיף לחול על פסקי ברורות שלגביהם התחילו הליכי ההכרה והאכיפה לפני שההסתלקות נעשתה לבת-פועל.

סעיף 14

מדינה מתקשרת לא תהיה זכאית להשתמש באמנה זו נגד מדינה מתקשרת אחרת אלא במידה שהיא עצמה נתחייבה להחיל את האמנה.

סעיף 15

המזכיר הכללי של האו"ם יודיע למדינות הנידונות בסעיף 8 את הפרטים הבאים:

- (א) חתימות ואישורים בהתאם לסעיף 8 ;
- (ב) הצטרפות בהתאם לסעיף 9 ;
- (ג) הצהרות והודעות לפי סעיפים 1, 10 ו-11 ;
- (ד) התאריך בו נכנסת אמנה זו לתקפה בהתאם לסעיף 12 ;
- (ה) הסתלקויות והודעות בהתאם לסעיף 13.

סעיף 16

1. אמנה זו שנוסחה הסיני, האנגלי, הצרפתי, הרוסי והספרדי דין מקור להם במידה שווה, תופקד בארכיון האו"ם.

2. המזכיר הכללי של האו"ם יעביר העתק מאושר של אמנה זו למדינות הנידונות בסעיף 8.

רשימת בעלות האמנה²

<u>שם המדינה</u>	<u>תאריך האישור</u>
אוגנדה	12.2.1992
אוזבקיסטן	7.2.1996
אוסטריה	2.5.1961
אוסטרליה	26.3.1975
אוקראינה	10.10.1960
אורוגוואי	30.3.1983
אזרביג'אן	29.2.2000
איטליה	31.1.1969
אינדונזיה	7.10.1981
איראן	15.10.2001
אירלנד	12.5.1981
איסלנד	24.1.2002
אל-סלוודור	26.2.1998
אלבניה	27.6.2001
אלג'יריה	7.2.1989
אנטיגואה	2.2.1989
אסטוניה	30.8.1993
אפגניסטן	30.11.2004
אקוודור	3.1.1962
ארגנטינה	14.3.1989
ארמניה	29.12.1997
ארה"ב	30.9.1970
בהאמה	20.12.2006
בולגריה	10.10.1961
בוליביה	28.4.1995
בוסניה והרצגובינה	1.9.1993
בוצואנה	20.12.1971
בורקינה פאסו	23.3.1987
בחריין	6.4.1988
בלגיה	18.8.1975
בלרוס	15.11.1960
בנגלדש	6.5.1992

² נתונים מעודכנים על המדינות המצטרפות ניתן למצוא באתר:
http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/arbitration/NYConvention_status.html

16.5.1974	בנין
16.3.1993	ברבדוס
2.2.1989	ברבודה
25.7.1996	ברוני דרוסלם
7.6.2002	ברזיל
24.8.1960	בריה"מ
24.9.1975	בריטניה
15.12.2006	גאבון
9.4.1968	גאנה
10.7.2002	גיאמייקה
21.3.1984	גואטמאלה
2.6.1994	ג'ורג'יה
23.1.1991	גינאה
30.6.1961	גרמניה
28.10.1988	דומיניק
22.12.1972	דנמרק
3.5.1976	דרום אפריקה
5.12.1983	האיטי
13.7.1960	הודו
24.4.1964	הולנד
5.3.1962	הונגריה
3.10.2000	הונדורס
12.9.1995	וייטנאם
8.2.1995	ונצואלה
14.5.1975	ותיקן
29.9.1994	זימבבוה
14.3.2002	זמביה
1.2.1991	חוף השנהב
17.7.1967	טוניסיה
13.10.1964	טנזאניה
14.2.1966	טרינידד וטובאגו
16.7.1962	יוון
20.6.1961	יפן
15.11.1979	ירדן
5.1.1959	ישראל
28.4.1978	כווית
17.6.1998	לאוס
11.8.1998	לבנון
9.9.1983	לוקסמבורג

14.4.1992	לטביה
16.9.2005	ליבריה
14.3.1995	ליטא
13.6.1989	לסות'ו
30.1.1997	מאוריטניה
19.6.1996	מאוריציוס
5.11.1985	מלזיה
8.9.1994	מאלי
16.7.1962	מדגסקר
11.6.1998	מוזמביק
18.9.1998	מולדובה
24.10.1994	מונגוליה
23.10.2006	מונטנגרו
2.6.1982	מונקו
22.6.2000	מלטה
9.3.1959	מצרים
10.3.1994	מקדוניה
14.4.1971	מקסיקו
12.2.1959	מרוקו
14.3.1961	נורבגיה
17.3.1970	ניגריה
14.10.1964	ניג'ר
6.1.1983	ניו זילנד
24.9.2003	ניקרגואה
21.8.2006	נסיכויות ערב
4.3.1998	נפאל
9.3.1959	סוריה
22.1.1987	סין
21.8.1986	סינגפור
6.7.1992	סלובניה
28.5.1993	סלובקיה
17.5.1979	סן מארינו
17.10.1994	סנגל
12.9.2000	סנט וינסנט וגרנדין
19.4.1994	סעודיה
12.5.1977	ספרד
12.3.2001	סרביה
9.4.1962	סרילנקה
25.2.1999	עומן

3.10.1961	פולין
18.10.1994	פורטוגל
6.7.1967	פיליפינים
19.1.1962	פינלנד
10.10.1984	פנמה
30.12.1958	פקיסטאן
8.10.1997	פרגואי
7.7.1988	פרו
4.9.1975	צ'ילה
30.9.1993	צ'כיה
26.6.1959	צרפת
30.12.1974	קובה
25.9.1979	קולומביה
26.10.1987	קוסטה ריקה
8.2.1973	קוריאה
20.11.1995	קזחסטן
30.12.2002	קטר
18.12.1996	קירגיסטן
5.1.1960	קמבודיה
19.2.1988	קמרון
12.5.1986	קנדה
10.2.1989	קניה
29.12.1980	קפריסין
26.7.1993	קרואטיה
31.10.2008	רואנדה
13.9.1961	רומניה
15.10.1962	רפובליקה מרכז אפריקנית
11.4.2002	רפובליקה דומיניקנית
28.1.1972	שוודיה
1.6.1965	שוויץ
21.12.59	תאילנד
2.7.1992	תורכיה